

[Arentoft]

vention, der kan sammenlignes med f.eks. den sovjetiske i Afghanistan. Ganske vist siger man jo, at Afghanistans leder anmodede Sovjet om hjælp, men han blev i øvrigt også skudt samme dag, som russerne foretog invasionen, så spørgsmålet er, hvor meget han har bedt om det.

Men amerikanerne har for længst forladt Grenada, bortset fra en lille styrke på 350 mand, som man har bedt om at forblive der til assistance for det stedlige politi. Men man har også indsat en midlertidig regering under generalguvernøren og skal have valg til efteråret 1984.

Når vi har en debat som den i dag, er det vel ikke, fordi der er nogen, der tror, at vi har nogen større indflydelse på udviklingen i Centralamerika og Caribien, snarere burde vi vel se at få orden i vores eget hus. Der er så tit nogle, der siger om forslag, bl.a. dem, der kommer fra fremskridtspartiet, at man spilder folketingets tid. Jeg mener ikke, det er spild af tid, at vi tager en drøftelse af dette her, men jeg tror ikke, at vores indflydelse er alt for stor, vi skal i alt fald ikke overvurdere den, og vi bør først og fremmest sørge for orden i vores eget hus, men vi kunne måske lære noget af det, der foregik i Grenada.

Vi er nok ved at lulle os i søvn i Danmark og nægter at tro på den infiltration, der uden tvivl også foregår i vores land i denne tid; vi lukker simpelt hen øjnene. Jeg repeterer i øjeblikket afdøde K. B. Andersens bog »Da Puslingelandet vågnede«. Den er absolut værd at læse.

Det er på tide, at vi vågner op og ser de barske kendsgerninger i øjnene. Spørgsmålet kan simpelt hen være: hvornår står Danmark for tur?

Albrechtsen (VS):

Hr. Arentofts koldkrigsbetragtninger skal jeg ikke gå nærmere ind på, blot skal jeg bede hr. Arentoft oplyse, hvilke våben det er, han har kendskab til fra Nicaragua, og som hr. Arentoft påstår skulle være tilgæet El Salvador. Jeg vil bede hr. Arentoft fremlægge den fornødne dokumentation for disse påstande.

Situationen i Mellemamerika er nu så anspændt, at der er reel risiko for, at USA vil optrappe sit militære pres og foretage en direkte militær intervention i området. Nicara-

gua trues, og man kan også frygte, at USA vil gribe direkte ind i El Salvador. Ifølge New York Times indrømmer amerikanske embedsmænd, at USA overvejer en direkte militær intervention, og at de konkrete planer om en sådan intervention findes.

Derfor er det netop i denne tid mere nødvendigt end nogen sinde før, at der fra dansk side sættes alle sejl til for at være med til at hindre, at USA starter en regulær krig i området, og for at hindre, at USA får mulighed for at installere et nyt Somozadiktatur i Nicaragua.

Derfor er det godt, at vi får denne debat i dag, og efter min mening burde debatten først og fremmest dreje sig om, hvad Danmark i denne overordentlig anspændte situation kan gøre for at være med til at sikre, at de folkeretlige principper respekteres, og at USA tvinges til at trække sine tropper og militære rådgivere ud af området, ja, at alle fremmede magter trækker deres tropper og militærrådgivere ud. Derudover bør debatten dreje sig om, hvordan Danmark bedst gennem bl.a. bistandshjælpen kan være med til at sikre en udvikling i den rigtige retning.

Lige siden det lykkedes sandinisterne at styrte det brutale USA-støttede Somozadiktatur i Nicaragua, har USA først og fremmest gennem CIA med alle mulige midler, hvoraf de færreste tåler dagens lys, søgt at undergrave Nicaraguas muligheder for at få økonomien på fode og sikre landets udvikling.

USA yder støtte til kontrarevolutionære lejesoldater, der gennem indfald i Nicaragua søger at påføre landet så store tab som muligt. USA har stillet helikoptere og DC-3 fly til rådighed for angreb langt ind i Nicaragua og skaffer lejesoldaterne informationer fra bl.a. overvågningssatellitterne.

CIA-officerer på et skib ud for Nicaraguas kyst ledede i oktober 1983 et angreb på havnebyen Corinto, hvor de CIA-uddannede kommandosoldater ødelagde et vigtigt olielanlæg, og noget lignende skete i Puerto Sandino i september 1983. Enorme værdier ødelægges på denne måde.

Hertil kommer så den groft folkeretsstridige minering af Nicaraguas havne. Dette er jo en regulær krigshandling, en voldsom optrapning af den uerklærede krig mod Nicaragua. Heldigvis har dette affødt en vældig international proteststorm – også masser af protester i USA – og ikke mindst må det